

§ 7.

Zhorší-li se následky úrazové tak, že zraněnému náleží podle § 2. tohoto zákona příplatek vyšší, jest vyměřiti tento vyšší příplatek zároveň se zvýšením důchodovým. Naopak, klesne-li zlepšením následkův úrazových důchod tak, že zraněnému přísluší příplatek nižší, jest vyměřiti tento nižší příplatek rovněž spolu se snížením důchodovým, nebo jest příplatek vůbec zastaviti, klesne-li ztráta schopnosti výdělečné pod 42% a důchod úrazový pod úroveň odpovídající této ztrátě.

Zvýší-li se, nebo sníží-li se důchod pozůstalých, zvýší se, nebo sníží se poměrně i drahotní příplatek.

Do odbytného vdovám, provdaným opět (§ 7, odst. 4 zákona úrazového), a při kapitalisaci podle §§ 41. a 42. zákona úrazového, drahotní příplatek se nezapočítává.

§ 8.

O přiznání a vyměření příplatku rozhoduje představenstvo Úrazové pojišťovny dělnické, nebo správa podniku, proti němuž nárok na příplatek podle § 4. náleží.

Opravných prostředků do tohoto rozhodnutí není.

§ 9.

Peníze, nutné k úhradě příplatků, opatří se rozvrhem na podnikatele, jejichž závody podléhají povinnému pojištění; částka na jednotlivého podnikatele připadající, musí býti úměrna výši pojistného.

Příplatky, jež vyplatí Úrazová pojišťovna poživatelům důchodu, kteří utrpěli úraz v podniku, vyňatém z pojistné povinnosti podle § 57. úrazového zákona, nahradí podnikatel Úrazové pojišťovně.

§ 10.

Zákon tento nabude účinnosti 1. října 1919 a pozbude jí 30. září 1921.

§ 11.

Ministru sociální péče se ukládá, by jej provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Winter v. r.

Zákon ze dne 29. října 1919, čís. 608; o prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických.

(Vyhlášen v části CXXX. sb. z. a n. dne 24. listopadu 1919.)

§ 1.

Bratrská pokladna (oddělení zaopatřovací) je povinna poskytovat mimořádných přídavek k zaopatřovacím platům (provisím) podle těchto pravidel:

1. Úhrn mimořádného přídatku a zaopatřovacího platu náležejícího podle stanov bratrské pokladny členu, jenž se stal po 30. červnu 1919 nepříspěšným k výdělku (§ 4. zákona o bratrských pokladnách), činí pro dělníky nejméně 600 K ročně a pro dělnice nejméně 300 K ročně a stupňuje se po ukončení pátého roku zaměstnání v podniku, povinném k pojištění u bratrské pokladny, rok od roku tohoto zaměstnání u dělníků o 24 K ročně a u dělnic o 12 K ročně.

Služební doba předcházející případnému vybrání záložního podílu (§§ 7—9. zákona o bratrských pokladnách) nevpočítá se při výpočtu dávky do let služebních.

Nebyl-li poslední rok služební úplně dokonán, vypočte se stupňování poměrně pro každý úplný služební měsíc.

2. Úhrn mimořádného přídatku a zaopatřovacího platu náležejícího podle stanov bratrské pokladny dělníku provisionistovi, jenž nabyt před 1. červencem 1919 požadavku na zaopatřovací plat, činí nejméně 600 K ročně; přiznala-li bratrská pokladna dotčenému provisionistovi členskou dobu delší desíti let, stupňuje se úhrn ten o 30 K pro každé započaté pětiletí přesahující desítiletou členskou dobu až do nejvyšší částky 840 K ročně.

Úhrn mimořádného přídatku a zaopatřovacího platu činí pro dělnice, jež nabyt nároku na zaopatřovací plat před 1. červencem 1919, polovici sazeb uvedených v předchozím odstavci.

Úhrn mimořádného přídatku a zaopatřovacího platu, náležejícího podle stanov bratrské pokladny pozůstalým po úmrtí člena neb provisionisty (§ 5. zákona o bratrských pokladnách), činí:

a) pro vdovu polovici dávky náležející manželu podle bodu 1., po případě 2.;

b) pro každé pozůstalé dítě až do dokonání 14 roku jednu čtvrtinu, a ztratilo-li i druhého rodiče, polovici dávky, náležející zemřelému rodiči podle bodu 1., po případě 2.

Důchody vdovy a dětí nesmějí převyšovati tři čtvrtiny dávky, která by náležela manželu nebo otci podle bodu 1., po případě 2.; objeví-li se úhrn větší, sníží se poměrně jednotlivé důchody.

4. Požitky v bodu 2., po případě 3., uvedené náležejí i osobám, kterým byl po přizpůsobení stanov příslušné bratrské pokladny ustanovením zákona z 28. července 1889, č. 127 ř. z., o bratrských pokladnách přiznán zaopatřovací plat, avšak jež ho nepoživají pro nedostatek peněz v bratrské pokladně, nebo pro její likvidaci.

§ 2.

Mimořádné přídatky podle § 1. náležejí i členům a pozůstalým po členech aneb provisionistech, oprávněných požadovati provisi podle zákona ze dne 24. května 1918, č. 270 ř. z.

§ 3.

Dávky pojistné, nabyté dobrovolným přídatkovým pojištěním, náležejí členu a pozůstalým po členu neb provisionistovi vedle mimořádného přídatku (§ 1.), pokud člen platil příslušné na něj připadající pojistné sám ze svého.

§ 4.

Ustanovení §§ 61. a 61a) zákona o úrazovém pojištění dělníků ze dne 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a. n., platí taktéž pro úhrnné dávky podle paragrafu 1.

Je-li však důchod, jenž přísluší pozůstalým usmrceného podle zákona o úrazovém pojištění, nižší než úhrnná dávka podle § 1. tohoto záko-

na, staví se (odpočívá) výplata pojistné dávky podle § 1. náležející pouze do výše úrazového důchodu.

§ 5.

Rozhodčí soud, zřízený podle § 20. zákona o bratrských pokladnách, jest příslušný rozhodovati o požadavcích na mimořádné přídavky, uplatňovaných podle § 1. proti bratrské pokladně, jí však neuznaných.

Osoby uvedené v § 1. pod č. 4. mají se hlásiti o zaopatřovací plat u báňského revírního úřadu, příslušného podle sídla likvidované pokladny, a ten o požadavku rozhodne.

Do rozhodnutí je možno podati žalobu podle předchozího odstavce.

§ 6.

Pro obvody horních hejtmanství v Praze a v Brně zřídí se po jednom ústředním fondu zaopatřovacím, jenž hradí zaopatřovací oddělení pokladen bratrských, majících svá sídla v obvodu toho kterého horního hejtmanství, výlohy spojené s vyplácením mimořádných přídávků podle § 1. Osobám uvedeným v § 1., odst. 4. vyplácejí se dávky zpříslušného zaopatřovacího fondu přímo.

§ 7.

Pro každý ústřední fond zaopatřovací zřídí se správní výbor skládající se z 9 členů a stejného počtu náhradníků a to: jak u členů, tak i náhradníků ze 6 zástupců členů bratrských pokladen a ze 3 zástupců zaměstnavatelů. Aspoň 3 zástupci členů bratrských pokladen a jejich náhradníci musí býti aktivními členy bratrské pokladny.

Pro volby členů správního výboru platí obdobné ustanovení o volbách do představenstva bratrské pokladny.

Výbor zvolí ze sebe většinou hlasů předsedu a náměstka předsedova; k žádosti menšiny jest zvoliti náměstka předsedova z menšiny.

Výbor rozhoduje prostou většinou přítomných a jest schopen se usnášeti za přítomnosti 5 členů.

Funkční doba správního výboru trvá 3 roky.

Výbor vydá jednací řád, který podléhá schválení ministerstva veřejných prací v souhlasu s ministerstvem sociální péče.

§ 8.

Úrazové pojišťovny dělnické v Praze a v Brně propůjčují správnímu výborům (§ 7.) kancelářské místnosti a pracovní síly za plnou náhradu. Náhradu tuto, nestane-li se o tom dohodnutí mezi správním výborem a úrazovou pojišťovnou, určí ministr sociální péče ve shodě s ministrem veřejných prací. Pokud jde o styk správního výboru s úřady politickými a bratrskými pokladnami, platí obdobně § 50. zákona o úrazovém pojištění.

§ 9.

Peníze, jichž je třeba k účelům ústředního fondu zaopatřovacího a k zaplacení výloh správních, opatří se pololetními příspěvky, které platí zaměstnavatelé.

Úhradu, které jest třeba ke zvýšení provisií podle bodu 1. § 1. a provisií vdov a sirotek po členech, po případě provisionistech, kteří byli dne 1. července 1919 v činné službě, hradí polovicí členové bratrských pokladen a polovicí zaměstnavatelé. Úhradu, potřebnou ke zvýšení ostatních provisií, platí zaměstnavatelé ze svého.

Zaměstnavatelé jsou oprávněni, osobám u nich zaměstnaným část příspěvků na ně připadající sraziti při výplatě mzdy podle ustanovení platných pro vybírání příspěvků k zaopatřovacímu odd. bratrských pokladen.

Ministr veřejných prací ustanoví ve shodě s ministrem sociální péče způsob výpočtu a vybírání příspěvků.

§ 10.

Zaměstnavatelé jsou povinni obdobně § 18. zákona o úrazovém pojištění podávat správnímu výboru výkaz o počtu dělníků u nich zaměstnaných a o vyplácených mzdách. Bratrské pokladny předkládají zase čtvrtletně příslušnému správnímu výboru výkazy vyplácených provisií a přídaveků mimořádných.

§ 11.

Správní výbor (§ 7.) stanoví začátkem každého roku výši příspěvků pro tento rok a zpraví každého zaměstnavatele písemným výměrem • příspěvku naň připadajícím. Do stanovení příspěvků, které jsou splatné do 14 dnů po dodání písemného výměru, může zaměstnavatel vznést v této lhůtě odpor k zemské politické správě, která rozhoduje konečně, vyslechnuvši horní hejtmanství. Odpor nemá účinku odkladacího.

Ministr veřejných prací určí, dohodna se s ministrem sociální péče, zatímne výši prvních příspěvků a dobu jejich splatnosti.

Výkazy o dlužných příspěvcích, jejichž vykonatelnost potvrdil politický úřad, jsou exekučním titulem podle § 1. ex. řádu.

§ 12.

O sporech mezi správním výborem se strany jedné a mezi bratrskými pokladnami aneb zaměstnavateli se strany druhé rozhoduje konečně zemská politická správa, vyslechnuvši horní hejtmanství.

§ 13.

Koncem každého roku podá správní výbor ministru veřejných prací zprávu o svém hospodářství.

§ 14.

Příslušníkům cizího státu, kteří mají trvalé bydliště v cizině, náleží mimořádné přídavky podle tohoto zákona jen tehdy, zachovávají-li jejich stát vůči příslušníkům československým vzájemnost.

§ 15.

Zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení se zpětnou platností od 1. července 1919. Ustanovení, jež poskytují větších výhod, zůstanou tímto zákonem nedotčena. Vláda se zmocňuje stanoviti nařízením dobu, kdy tento zákon pozbude opět účinnosti.

§ 16.

Ministru veřejných prací se ukládá, aby dohodna se s ministrem sociální péče zákon tento provedl a ve vhodné době rozšířil nařízením působnost jeho i na Slovensko.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Hámpel v. r.